

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ
u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Únor 2020

č. 48

DUCHOVNÍ NAKOPNUTÍ

Milí farníci! Potřebujeme příběhy, které nám pomáhají najít motivaci a sílu jít společně vpřed. Ve změti hlasů a sdělení, která nás obklopují, potřebujeme lidská vyprávění, která mluví o nás a o kráse, jež v nás přebývá. Je to dnes hodně důležité dívat se na svět a dění okolo sebe a v sobě laskavě.

K životu potřebujeme příběhy, ale měli bychom si z nich vybírat ty, které nám pomáhají neztrácet elán uprostřed dnešních roztržek. Příběhy nám mohou vnášet do života radost, světlo a pokoj. Měli bychom si dávat pozor na příběhy, které jsou vyprávěny s marketingovým podtextem: „Budeš-li vlastnit, staneš se, dosáhneš...“ Více o tom mluví papež František ve svém letošním poselství ke dni sdělovacích prostředků.

Chtěl bych, aby v centru naší pozornosti byly dva velké příběhy. Bude tomu letos 800 let od narození skvělé manželky a vynikající matky svatě Zdislavy a bude to také 1600 let od narození svatého Jeronýma, který byl přesvědčen, že Bible je velkým příběhem lásky mezi Bohem a lidstvem. Ukazuje nám, že Ježíšův příběh je stále aktuální. Říká nám, že neexistují bezvýznamné lidské příběhy. Příběh každého člověka je novým sestoupením Boha na tuto zem.

A chtěl bych vás pozvat, abyste vyprávěli svůj životní příběh Bohu. Není to nikdy zbytečné, i když je naše povídání stále stejné, mění se přitom smysl a kontext příběhu. Vyprávět o sobě Pánu znamená vstoupit do pohledu Jeho milosrdné lásky vůči nám i druhým. Jemu můžeme vyprávět příběhy svých životů, uvádět k němu lidi a svěřovat Mu situace. Může si všimat u sebe a ukazovat druhým, že naše příběhy jsou tvořeny úžasnými divy. K tomu Vám ze srdce žehnám.

o. Petr Polívka

POVÁNOČNÍ ÚKLID

V sobotu 18. ledna, kdy jsme oslavili 106. výročí posvěcení našeho kostela, byl po ranní bohoslužbě naplánován povánoční úklid. Velké díky patří všem, kteří se nebojí věnovat čas a přiložit ruku k dílu. Tentokrát se ke stálé partě připojilo i několik nových statečných. Objevili se tam i zástupci nejmladší generace naší farnosti a s velkým nadšením si vyzkoušeli úklid vánočních ozdob, jesliček, zametání a práci s mopem. Sešlo se nás tolik, že jsme vše zvládli nečekaně rychle a v 10 hodin naše dílo mohli společně ukončit malým agapé, které nám s Petrem připravili paní Holubová a Trmačová.

Do dalšího roku našemu kostelu přejí, aby se z nových statečných stali věrní pomocníci, kteří rozšíří řady naší staré party, protože ochotných a šikovných lidí není nikdy dost.

Marie Vávrová

NÁVŠTĚVA BETLÉMA U PANA SEVERY

Ve čtvrtek 9. ledna jsme se dětmi z náboženství byli podívat na betlém. Byli jsme doma u pana Severy a hned za oknem jeho domu nás zaujal krásný vyřezávaný betlém. Pan Severa má betlémů velkou sbírku a v ní i spoustu kuriozit jako Jezulátko v umístění v makovici. Nejzajímavější, nejkrásnější a největší je však Třebíčský betlém. Pan Severa nám vyprávěl, jak betlém staví, letos to bylo už po jedenačtyřicáté. Se stavbou začíná už na začátku adventní doby, kdy do betléma umístí putující svatou rodinu. Každý den postaví část ručně malovaných figurek a posune svatou rodinu o kousek blíže k místu

narození Ježíše. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavého o figurkách v betlémě, kolik jich je, jak je náročné je precizně namalovat a vystínovat. Než jsme se rozloučili, zazpívali jsme si společně koledu. Čas nám velmi rychle utekl, poutavé vyprávění bychom vydrželi poslouchat mnohem déle.

Pavla Osvaldová

TŘEŠŤSKÝ BETLÉM V ŽIDENICÍCH

V lednu jsme v rámci čtvrtetního potkávání maminek s dětmi shlédly betlém u manželů Kirchnerových v Židenicích. Setkaly jsme se s neobvykle vřelým přijetím a ochotou ukázat nám betlém opravdu zblízka (děti si mohly brát figurky i do rukou).

Jan Kirchner vyřezává figurky od roku 1991, kdy jeho syn navštívil betlémy v Třešti. Kouzlo dřevěných postaviček mu učarovalo natolik, že tatínka přemluvil, aby mu nějakou figurku vyřezal také. Dnes betlém pana Kirchnera pokrývá celou jednu stěnu obývacího pokoje a obsahuje po způsobu třešťských betlémů vodní prvky, jeskyňky se zrcadly či mechová zátiší s kmeny stromů. Našli bychom zde také postavičky, které dostal darem z francouzského Provence nebo z Kralického Sněžníku.

Při troše fantazie zde najdete ztvárnění známých vánočních koled např. Pásli ovce valaši, Z jedné strany chvojka, Jak jsi krásné neviňátko nebo Narodil se Kristus Pán. Manželé Kirchnerovi jsou návštěvám otevření – betlém je možné shlédnout do konce ledna po telefonické domluvě na č. 776 616 294 na adrese Viniční 161.

Petra Krmíčková

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V neděli po mši svaté v 9:30 se děti, animátorky a o. Petr Polívka vydali v rámci Tříkrálové sbírky do ulic městské části Černovice, aby vybrali peněžní dary na dobročinné účely a potěšily každého, kdo se rozhodl otevřít. Děti se rozdělily do 4 skupinek a každá dostala svou kasičku a drobnosti pro dárce jako poděkování za jejich dobrotu. Děti obešly ulice Štolcova, Slámova, Kotkova a Bolzanova. U každého domu zpívaly koledu *My tři králové* a tím dělaly radost všem

dobrym lidem. I přes mrazivé počasí se dětem podařilo obejít spoustu domů a tímto všem moc děkujeme.

Anna Grézlová

SPOLČO VÝLET DO KŘTIN

V sobotu 23. listopadu jsme se s dětmi ze spolča vydali na výlet do Křtin. Mladé poutníky neodradila delší a strmější cesta do vytouženého cíle. Pro děti jsme si jako animátorky připravily hry pro zpříjemnění cesty. Hráli jsme jak hry celovýletové, na zasmání, tak i na zahřátí v chladnějším počasí.

Ve Křtinách jsme slavili mši svatou. Po mši svaté jsme si pochutnali na obědě v restauraci. Prohlédli jsme si i místní kostnici a jeli zpět do Brna. Výlet byl velice vydařený. Těšíme se na další.

Lucka Osvaldová

SPOLČO PRO DĚTI POKRAČUJE I VE DRUHÉM POLOLETÍ!

Drazí rodiče a prarodiče, jsme rády, že se nás na spolču schází víc a víc a proto Vám můžeme oznámit, že spolčo pro děti z naší farnosti bude pokračovat i v tomto pololetí! S dětmi hrajeme hry, vyrábíme a spojuje nás duchovní základ. Na všechny děti i nově příchozí se těší Anička, Lucka a Kristýna!

Kristýna Šujanová

SPOLČO PRO DĚTI

- BAVÍ TĚ AKČNÍ HRY?
- TVOŘÍŠ RÁD?
- CHCEŠ S NÁMI NĚCO ZAŽÍT?

KDE? Na faře

KDY? Každých 14 dní v neděli po mši svaté v 9:30 (tj. od 10:30 do 11.30)

9.2.

1.3.

15.3.

29.3.

19.4.

3.5.

17.5.

31.5.

14.6.

28.6.

KONTAKTY: Kristýna Šujanová: sujanova.kristyna@seznam.cz; tel. 728 741 345
o. Petr Polívka: polivka@schoenstatt-patres.org; tel. 604 129 189

Z DIVOKÉHO BALKÁNU – ROK MĚ UČILY DĚTI

V září 2018 jsem se vydala do Bulharska na roční dobrovolnou službu. Většinu času jsem zde trávila ve Staré Zagoře v chudé romské čtvrti, kde působí salesiáni. Většina z nás si pod Bulharskem představí dovolenou u moře nebo krásné hory, ale málokdo se střetl s bulharskou chudobou. Romské čtvrti v Bulharsku jsou oddělené od zbytku města, nachází se na okraji nebo jsou obestavěné zdí. Když vejdete do této čtvrti, je to jako vejít do jiného světa. Hraje hlasitá hudba, lidé tančí na ulicích, projíždí povoz tažený koňmi a řídí ho malý chlapec. Děti si hrají na ulici s odpadky a dospělí posedávají venku na gauči. Velká část lidí si staví domy sami, chudší domy mají jednu místnost, postel a kamna. Lidé se chodí umývat do společných sprch, je to pro ně takový svátek. Salesiáni mezi čtvrtí a zbytkem města staví novou školu a kostel, které by měly být mostem mezi Romy a Bulhary.

A proč jsem se vlastně rozhodla jet? Prvním impulsem pro mě byla slova papeže Františka na Světových dnech mládeže v Krakově v roce 2016. Papež nás vybízel k aktivitě, nebuďte pohovková mládež, buďte vy hybateli tohoto světa. A tak jsem se rozhodla udělat něco dobrého pro tento svět. Nakonec to ale dobro přineslo mně.

A co jsem tam vlastně dělala? Kromě doučování dětí jsme s nimi měli hry, kroužky, spolča, tábory. Takovým bonusem ke všemu byl duchovní život, který jsme tam žili spolu se salesiány i dětmi. Každý den jsme tak měli společnou modlitbu i mši svatou. Při doučování jsem často učila i větší děti jen písmena. Úroveň školy v romské čtvrti není dobrá a děti často ani nejsou motivovány tam chodit. S dívkami jsem měla kroužek vaření,

kde jsme se učily jednoduchá jídla. Holky se vdávají už od 12 let a často zůstávají doma a starají se o děti a domácnost. Ve vaření holky viděly smysl, na rozdíl od počítání.

Abychom děti motivovali k učení, dostávaly za doučování body, za které mohly každý měsíc jezdit na výlet. Děti byly nadšené, někdy to bylo poprvé, co vůbec opustily svou čtvrť.

Na salesiánském díle se mi líbilo, že se nestarají jen o děti, ale o celé rodiny. Když dítě vyroste a založí vlastní rodinu, salesiáni ho navštěvují

a pomáhají mu se protloukat životem. Ať už dítě skončí s krásnou rodinou a prací, nebo ve vězení, salesiáni jsou stále v kontaktu a pomáhají dál.

Během roku se toho událo hodně, zavítal

k nám také papež František. Děti se tak podívaly do hlavního města, Sofie. Když kolem projížděl papež, vzala jsem jednoho kluka na záda, aby viděl. Když se papež blížil, začal mi za krkem nadšeně poskakovat a výskat. Já jsem papeže neviděla, ale možná bylo mnohem lepší vidět papeže očima toho kluka než vlastníma.

Byla jsem také na romské svatbě, přesněji řečeno nišanu. Romové tam nemají nikoho, kdo by budoucí manžele oddal. Nišan probíhá tak, že budoucí manželé spolu stráví noc a druhý den je oslava na ulici. Novomanželé tancují a do prostěradla vybírají peníze na svůj budoucí život. Aby byla svatba platná, musí být na prostěradle krev, prý se to dneska někdy řeší tím, že zabijí slepici. Romové dávají důraz na čest, proto se dívky vdávají tak brzy, aby se zaručilo, že jsou ještě panny. Svatba je pro Romy důležitá, a přestože jsou chudí, tak svatba je honosná.

Přijela jsem učit děti, ale možná, že ony mě toho naučily víc. Jedna holčička vyráběla už asi třetí náušnice. Zeptala jsem se jí, pro koho je má. Pro mámu, řekla. Docela mě to zarazilo. Její máma se o ni nestará a pracuje v cizině.

Holčička mi tím přiblížila Boží bezpodmínečnou lásku. Jindy jsem zase s jiným dítětem jela na bruslích, které si děti střídaly. Bála jsem se, abychom nespadly, a tak jsem chtěla zpomalit, ale holčička mi řekla: „Neboj se, Bůh je pořád s náma!“

S dětmi to bylo někdy složité, byly vnitřně zraněné. Najít si cestu do jejich srdce bylo jako najít cestu v bludišti. Ale když jste si tu cestu jednou našli, nemohli jste už vyjít ven.

Slávka Sychrová

PŘÍBĚH Z MACHALY

Rozhodla jsem se navštívit jednu rodinu v romské čtvrti, jinak nazývané Machala. Matka (M) a otec (O) mě vřele přijali. Zaujal mě jejich životní příběh, který může být jistě inspirací nejen pro jejich sousedy ve čtvrti. Jako všichni Romové měli manželé jen neoficiální romskou svatbu. Až po letech mají svůj sňatek i na papíře a nedávno si dokonce udělili svátost manželství v našem kostele. Tady je jejich příběh:

Jak dlouho už jste spolu?

M: Skoro 20 let.

O: Přesně je to 19 let.

Kde jste se seznámili?

O: Seznámili jsme se v protestantské církvi, kam jsme oba chodili. Když mi bylo 23 let, řekl mi pastor, že na shromáždění chodí i jedno chudé děvče, a že by bylo ode mě pěkné se s ní skamarádit, protože na tom není zrovna nejlíp. Nějak jsme si padli do oka a poznávali jsme se dál. Tak dva tři týdny jsme spolu chodili a pak se vzali.

M: Mně bylo 14 let, když jsme se poznali.

Proč jste se nechali pokřtít?

O: Prostě jsme se tak rozhodli. Já jsem pokřtěný už jako dítě v Pravoslavné církvi. Tady se Romové většinou nedávají pokřtít. Nemají tolik rádi Pravoslavnou a Katolickou církev. Spíš mají rádi Protestanskou a Islám.

M: Za mě osobně to bylo tak, že i já jsem chtěla být pokřtěna, tak jsem se nechala pokřtít.

A proč církevní sňatek po tolika letech, co už spolu žijete?

M: Před Bohem je to dobré, taky pro rodinu... ta křesťanská víra. Máme civilní sňatek, to je jako před lidmi. A před Bohem jsme chtěli mít taky. Ten civilní je na papíře a ten církevní před Bohem. Je to potřeba, být jedno před Bohem, až odejdeme na onen svět.

Můžete říct něco o své rodině, ze které pocházíte?

O: Život byl moc těžký. Proto se snažíme, aby naše děti nezažily to samé.

Pocházím z 6 dětí. Matka byla nevzdělaná a měla to doma těžké. Otec dost pil a nemyslel vůbec na rodinu. Byl jsem nejstarší, a tak se počítalo s tím, že budu

živit rodinu. Proto jsem přestal chodit do školy...

Byl to těžký život. Maso jsme skoro vůbec nejedli. Moc jsem strádal. Někdy jsme měli i omezený přísun chleba. Pro každého kousek chleba a s tím si musíš vystačit na den. Otec bil matku. Ta jen mlčela. Měli jsme dva pokoje. Vychodil jsem školu

do 4 třídy, teď si ji ale dodělávám, jsem teď v 7. třídě. Je mi 41 let a učím se, chápeš to? (smích) No není to lehký, ale co mám dělat. Život je boj, a ne že máš všechno, na co si vzpomeneš.

M: I já jsem to měla podobně těžký. Matka alkoholička, nutila mě žebrot. Pořád pila, honila mě večer z domu ven, plakala jsem, neměla jsem kam jít. Pila, dělala věci jen pro sebe. Často jsem byla hladová, chodila jsem hladová i do školy, brečela jsem kvůli hladu.

O: Já taky, ale co s tím naděláš, život jde dál.

M: Neměla jsem boty, běhala jsem bosá. Matka mě chtěla prodat do manželství za rakiju. Kvůli tomu jsem si pak vzala svého manžela, abych nemusela být prodána. I přes to k ní necítím nenávisť, mám ji ráda.

Hrála hodně karty. Dostali jsme od města materiál na dům a ona ho prodala, aby mohla hrát a pít. Děkuji Bohu, že jsem poznala svého muže.

O: Že jsi poznala takového blázna.

M: Ne blázna. (smích)

M: Otec zemřel, když jsem byla dítě. Starší sestra se vdávala, když jí bylo 13, mně bylo asi 5, už si to moc nepamatuji. Do školy jsem chodila do 7. třídy. Pak jsem se vdala. Chtěla jsem pryč od matky, aby mě už netýrala.

A co vaše současná rodina?

O: Na začátku jsme bydleli všichni v jedné místnosti, my i moji sourozenci. Moji rodiče v druhé místnosti. Když jsem se vracel z práce, bili moji ženu. Bratři i rodiče. Už jsem se o ně nestaral, nekrmil jsem je jako dřív, měl jsem už vlastní rodinu. Utekla, ale já jsem pro ni jel a našel jsem nové bydlení. Často jsme měnili bydliště. Když se narodila první dcera, neměli jsme ani nábytek. Ony byly na posteli a já spal na krabici na zemi. Byl jsem tenkrát nemocný, ale i tak jsem musel chodit do práce. Pak jsem mohl koupit druhou postel a kamna. Žena se starala o děti a já pracoval. Vracel jsem se z práce a řezal jsem dřevo. Když žena onemocněla, staral jsem se po práci o ni a dělal domácí práce. A tak jsme si postupně vybudovali domácnost. Šetřil jsem a pak jsem postavil dům. Byl nezákonný, a tak jsem ho levně prodal. Ten dům brzo zbourají i s dalšími nezákonnými domy. (Pozn.: domy stojí na pozemku města.) Ted' žijeme v domě po otci. Postavil jsem tady další patro, taky je nezákonné. Bratři s rodinami žijí pod námi. V jednom dvoře nás žije 7 rodin.

M: Dohromady máme 4 děti. Nejstarší má skoro 18 let, je vdaná a žije v cizině. Žije si dobře. Druhá dcera nám umřela. Když jí bylo 14 let, vdala se. Něco se tenkrát stalo a přišla policie. Ona se lekla, že jsou z úřadu a že ji dají do děčáku.

(Pozn.: stát neuznává romské sňatky a žít ve 14 s mužem je bráno jako zneužívání). Vyděsila se a vzala si nějaké prášky. Stalo se to, přestože jsme se o ni tolik starali. Ona byla divoká, neposlechla nás a vdala se.

Třetí dítě má 13 roků, ve škole si vede dobře. Otec Jaroslav ji zapsal do sportovní školy, chodí totiž na gymnastiku. Chodí k vám na učení a hry. Nejmladší má 6 roků, chodí k vám na program pro předškoláky. Chodí do školky.

Otcové nám se vším pomáhají, jsou to naši rodinní přátelé. Chodíme k nim do kostela. Jsme jim vděční za to, co pro nás všechno dělají. Otec Jaroslav byl svědek na naší civilní svatbě, kterou jsme nedávno měli. Taky nás připravoval na křest a svatbu. Všichni otcové k nám chodí na návštěvu.

Přemýšleli jste někdy nad životem v cizině?

M: Ano, chtěli jsme se přestěhovat do ciziny.

O: Tam je líp. Ale už nechceme. Otcové si myslí, že je lepší tady zůstat, aby se nedělila rodina.

Jaké je vaše zaměstnání?

M: Já žehlím v jedné firmě.

O: Já jsem hlídač na stavbě nové školy a kostela.

M: Ne jenom to, ty jsi pracovník otce Jiřího. (smích)

O: I zedník, zkrátka, co se tam najde.

Myslíte si, že můžete být příkladem pro další rodiny tady v Machale? Není tu přeci tolik rodin jako je ta vaše. Dost rodin je rozpadlých a rodiče se nestarají tak jako vy...

M: Ano. Nemůžeme je proměnit, ale můžeme jim být vzorem. Je to těžké, protože Romové tady nemají rádi katolickou církev. Někdy nás lidi tady nechápou. Možná se někdo změní, to závisí na člověku. My mluvíme s přáteli o salesiánech, říkáme jim, ať tam pošlou taky svoje děti. Nabízíme jim svůj názor, oni si to přeberou sami. Asi jsme první rodina tady v Machale, co si udělala církevní sňatek. Žije tady asi 30 tisíc lidí.

Co vás překvapilo, co pro vás bylo nejsilnější, během církevního obřadu?

M: Nejvíc mě zaujaly korunky, které nám dali na hlavu (Pozn.: při řeckokatolickém nebo pravoslavném obřadu dostávají novomanželé koruny). Pocit to byl krásný, nikdy na to nezapomenu.

O: To, že jsme si dávali své „ano“ před Bohem. Nejvíc mě překvapilo to, že mě žena políbila v kostele před lidmi. (smích)

Co bylo pro vás nejtěžší během přípravy na křest a svatbu?

O: Pamatovat si slib.

M: Ano. (smích)

Jak to chodí mezi Romy v Bulharsku: Dívky se vdávají už od 12 let. Svatby jsou často domluvené mezi rodinami. Existuje i obchod s nevěstami, naštěstí už není tak častý.

Slávka Sychrová

NEDELE BOŽÍHO SLOVA

Svatý Otec ustanovil 3. neděli v mezidobí Nedělí Božího slova, s možností žehnat lektorům. Tentokrát připadla na 26. ledna. V tento den probíhaly v našem kostele všechny bohoslužby ve slavnostním duchu. Kněz nesl důstojně Písmo svaté v průvodu s ministranty a u oltáře je

vystavil na k tomuto účelu vyzdobený ambon. Po liturgii slova vyzval jmenovitě všechny přítomné lektory, aby předstoupili před oltář. Každý svou ochotu ke službě potvrdil slovy „Tady jsem.“ Poté všem požehnal a varhaník doprovodil prosbu věřících k Duchu svatému hudbou.

Od září loňského roku je v našem kostele zajištěna nedělní lektorská služba, při níž se střídáme v četbě prvního a druhého čtení. Jmenovitý rozpis je

připraven vždy na delší dobu dopředu a v případě, že termín někomu nevyhovuje, není problém si ho vyměnit. Pokud by měl někdo z pokřtěných farníků zájem rozšířit naše řady, budeme rádi a může se domluvit s otcem Petrem.

Hana Holubová

NEPÁL – CESTA POD ANNAPURNY

Přijměte pozvání na besedu a povídání o mé cestě do Nepálu. Krátký vhled do historie i současnosti. Jak na nás zapůsobila příroda a obyvatelé.

Třítýdenní cestu jsme uskutečnili v pěti-

členné partě v říjnu loňského roku. Prošli jsme jeden z nejkrásnějších himálajských treků „Annapurna circuit“, spoustou zemědělských vesniček (dnes již přizpůsobených na davy turistů), kolem klášterů a stúp. Denní namáhavá cesta, zpočátku na prudkém slunci, později v mraze, byla vždy vyvážena nádhernými výhledy. Na rýžová políčka a majestátní vrcholy.

Setkání bude v sobotu 29. února 2020 v 19.30 na faře v sále.

Josef Kratochvíl

ČTENÍ PRVNÍ KNIHY SAMUELOVY

Od ledna do poloviny května se můžete přidat ke čtení další starozákonní knihy. Tentokrát se zabýváme dějinami Izraelského národa, do kterých nám dává nahlédnout kniha Samuelova. Setkání jsou tyto středy: 5. 2., 19. 2., 11. 3., 25. 3., 8. 4., 22. 4., 6. 5. a 13. 5. Začínáme vždy po večerní mši svaté cca 19:15. Je možné přijít i jen na jedno setkání. V ohláškách před setkáním najdete, které dvě kapitoly první knihy Samuelovy se budou právě číst. Můžete si je přečíst a podtrhnout, co Vás osloví, padne Vám do oka.

o. Petr Polívka

FARNOST ČTE BIBLI

Často si kladu otázku, co můžu udělat proto, aby se Bible stávala stále více součástí našeho každodenního života. Když jsem v létě 2013 přišel do farnosti, začínal zrovna dvouroční program „Vezmi a čti celou Bibli“. Na bohoslužbě si tehdy přišlo pár lidí pro požehnání. Přijali tak výzvu alespoň jednou za život si přečíst celou Bibli. Někdo si ji četl sám doma, jiní se setkávali jednou za měsíc na faře a povzbuzovali se do další četby. Po přečtení Bible nám bylo jasné, že jsme za ty dva roky stihli jednotlivé kapitoly akorát přelétnout. Některé texty jsme už znali, ale některé pro nás byly úplně nové.

Po tříroční pauze (2018) jsme začali číst Bibli ještě jednou a pomaleji. Četbu jsme zahájili starozákonní knihou Daniel, pak Ester, Tobiášem a Júditou. Nyní jsme se pustili do dvoudílné knihy Samuel, která nás seznamuje s dějinami izraelského národa. Na každé setkání si sami přečteme dvě kapitoly a podtrháváme si v nich, co nás zaujme nebo osloví. O to se potom podělíme s ostatními. Následuje exegetický komentář k daným kapitolám a snažíme se najít aktualizaci textu do našeho každodenního života.

Zdá se mi, že se nám to začíná dařit. Texty, které si osvojujeme tímto způsobem, asi jen tak nezapomeneme. Je i pár lidí, co si tímto způsobem čtou tyto knihy sami doma a čtení si doplňují prezentacemi s exegetickým komentářem, které k jednotlivým kapitolám připravuje Miloslav Trmač.

Mládež čte Bibli na přípravách na biřmování. S první skupinou biřmovanců jsme přečetli Skutky apoštolů, s druhou skupinou starozákonní knihu Sírachovec a teď třetí skupina čte starozákonní knihu Exodus. Bylo by pro mě velkým potěšením, kdyby čtení Bible i po přípravách na biřmování mezi mladými pokračovalo.

Byl bych rád, kdyby se čtení Bible dostalo mezi studenty, pracující i mezi muže – zatím mají převahu ženy. Přitom čtení Bible není jenom pro ženy. Víím, že je to především otázka času, kterého je stále nedostatek. Možná se najde způsob a třeba i člověk, který by s nějakou další skupinkou pomohl.

o. Petr Polívka

PŘIJÍT NA CHUŤ MODLITBY RŮŽENCE

Osvojit si modlitbu růžence není až tak úplně jednoduché. Je to modlitba, která přitahuje a zároveň tak trochu odrazuje svou „délkou“ a stálým opakováním dvou nejznámějších modliteb. Je to modlitba, která potřebuje trochu času, než jí přijdeme na chuť.

Už od mládí mě růženec zaujal. Dostal jsem ho tehdy k biřmování od otce biskupa Karla

Otčenáška. Zajímalo mě, jak se růženec modlí. Občas jsem se ho i pomodlil. Většinou to bylo, když jsem něco hodně potřeboval, třeba udělat maturitní zkoušku.

S živým růžencem jsem se setkal už doma, kde se ho každé ráno modlili moji rodiče. Zaujala mě jejich vytrvalost. Modlili se ho každé ráno bez ohledu na to, co ten den bylo, a byla to jejich modlitba. Nás děti do modlitby růžence nezapojovali.

Růženec jsem se modlil i u nás doma v kostele. Začínal jsem s jedním desátkem. Říkal jsem si, že je lepší pomodlit se jeden desátek a myslet na to, než odříkat celý růženec a být myšlenkami úplně jinde. Měl jsem tehdy i diskusi s jedním knězem, zda Pán Bůh dovede všechny ty desátky poskládat dohromady, když já se modlím jen jeden desátek.

Postupně jsem do modlitby pronikal stále víc a někdy jsem měl i dost času i potřebu o něco delší dobu Pána Boha prosit, a tak růženec byl vždy po ruce. S růžencem se dají dobře naplnit chvíle, které chceme věnovat Bohu.

Moji školou v modlitbě růžence byla i výzva papeže Františka v říjnu 2018, kdy prosil, abychom se modlili růženec za odrážení útoků ďábla, který chce rozdělit církve. Bylo to tehdy na podzim, kdy se k nám do farnosti přesunuli lidé od kapucínů, kde zrušili ranní bohoslužbu. Bylo mi jasné, že by bylo dobré na papežovu prosbu reagovat i v brzkých hodinách. Po jedné ranní bohoslužbě jsem se zmínil o prosbě papeže, a že si jsem vědom, že ráno není moc času. Každý je rád, že se vypraví do školy a do práce. Mohli bychom se zkusit během tohoto měsíce pomodlit jeden desátek, to by stačilo přijít o deset minut dřív než obvykle. Překvapen jsem byl, že od druhého dne se několik lidí sešlo a začalo modlit nejen jeden desátek, ale dokonce celý růženec. A nešlo na začátku jen o dva tři lidi, jak tomu bylo u modlitby růžence večer, ale okolo

deseti. A od té doby se růženec modlí a lidi rádi přicházejí, i přes tu brzkou hodinu. Je to posila i pro mě, když jdu do zpovědnice, anebo potom k oltáři. Moje služba je doprovázena i Vaší modlitbu, za což moc děkuji.

Ve škole modlitby růžence jsem se dostal do další ročníku s modlitbou živého růžence. Loni v zimě mě zaujalo, kolik lidí je ochotno se za naši farnost modlit desátek živého růžence. Kolikrát jsou to lidé, kteří k nám do farnosti už moc nepřijdou, ale přesto s ní tímto způsobem zůstávají ve spojení.

Jak už to bývá, když se podaří obsadit všech 20 desátků živého růžence, přijde někdo další, kdo by se chtěl také připojit. To je nová výzva darovat Panně Marii další růži. Těší mě, když vidím, jak mi někdo po delší době napíše, že se rozhodl do modlitby zapojit. Je mi pak jasné, že ví, do čeho jde, a že se do modlitby zapojí s celým srdcem, že nepřichází jen, abychom se pomodlili celý růženec se všemi 20 tajemstvími. Děkuji všem, kteří se za farnost modlí desátek růžence, a těším se, až zas někdo napíše, že by se chtěl zapojit.

o. Petr Polívka

MARIÁNSKÝ SLOUP V PRAZE

Milí farníci a drazí přátelé. Náš pán dnes stál při jednání na magistrátu v Praze a rozhodl se, že vyslyší naše modlitby a prosby a Panna Maria se vrátí na Staroměstské náměstí v Praze, aby náš národ ochraňovala ode všeho zlého. Při hlasování bylo 34 zastupitelů pro, proti bylo 11 a 12 se zdrželo hlasování.

Z celého srdce děkujeme Pánu Ježíši, dále otcům Petrovi, Ladislavovi a Zdeňkovi za velkou podporu při modlitebních setkáních v našem kostelíčku na Křence, otcí Renému z Moutnic, který nás celou dobu provázel a zasilal požehnání, uměleckému sochaři panu Váňovi za nesmírnou obětavost a laskavost, vám farníkům za modlitby růžence a všem těm, kteří při dnešním rozhodnutí stáli při projednávání tohoto nádherného příběhu.

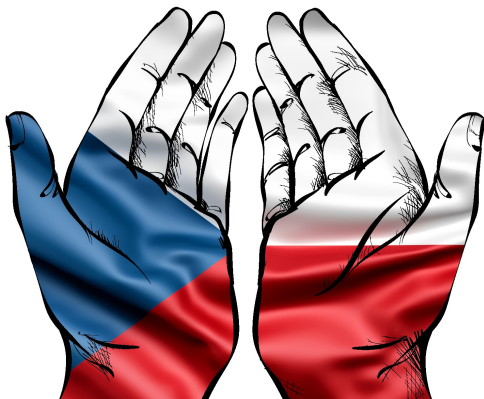
Přejeme vám všem pěkné dny, naplněné Božím požehnáním, a těšíme se na shledání při modlitbách za náš národ.

František a Ludmila Dohnálkovi

MODLITBY ZA NÁŠ NÁROD

Všechny události, které se dějí v naší společnosti, mají vždy společného původce – člověka. Člověk už to mnohokrát v dějinách zkoušel bez Boha, který by měl být základem naší společnosti a našeho života. Měl by být základem všeho, co děláme a o co se pokoušíme. A stále znovu zakoušíme, že tomu tak není, vždycky se najde někdo, kdo Ho chce vyšoupnout z jeho místa.

Z této zkušenosti vychází i nová celonárodní iniciativa modliteb za národ. Nemá jít o nějaké nařízení shůry od biskupů, kněží a nemá jít ani jen o čisté soukromou iniciativu věřících zespoďu. Přání je, aby šlo o oboustrannou iniciativu. V naší farnosti jsme už udělali dobrou zkušenost s adorací za náš národ před volbami a také i s modlitbou růžence za obnovení mariánského sloupu v Praze.

Chtěli bychom se vždycky jednou za měsíc modlit za náš národ. Nejprve modlitbou růžence před bohoslužbou a potom i při ní. Chtěli bychom i čerpat ze zkušeností a bohatství našich národních patronů. Po mši by pak mohla následovat adorace s litaniami k našim českým národním ochráncům a zakončit bychom mohli svatováclavským chorálem.

První modlitba za národ se konala 3. ledna 2020, kdy jsme prosili o jeho sjednocení ve všech směrech a rovinách a na pomoc jsme si vzali sv. Jana Nepomuka Neumana, kterému o sjednocování lidí dost šlo. Další modlitby se budou konat 2. února a 3. března 2020 a začneme pokaždé modlitbou růžence v 18.00 hod. a budeme pokračovat mši svatou a zakončíme adorací s litaniami k našim národním ochráncům.

o. Petr Polívka

MŠE SVATÁ S ŽIVÝM RŮŽENCEM

Ve středu 25. března 2020 bude v 18:30 mše svatá pro všechny, kdo se zapojili do modlitby živého růžence v naší farnosti. Bude i tematická promluva a povzbuzení k další modlitbě.

o. Petr Polívka

KRONIKA NAŠÍ FARNOSTI ZA ROK 2019

KŘTY

Samuel Michal Čísl

Esma Horvátová

Jakub Mikloš

Samuel Gabriel Drážovský

Jakub Trochota

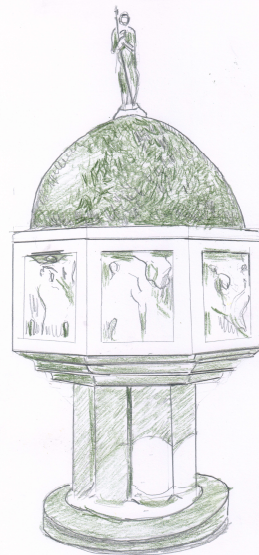
Justin Beneš

Quido Václav Paclík

Jaroslav Petr Brzobohatý

Eliška Ludmila Dohnálková

Filemon Ulrich

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Filip Andráši

Anna Marii Blaháková

Klára Tereza Jandová

Hedvika Marie Jandová

Ester Nováková

David Zdráhal

Sophie Holland

Emma Holland

Marie Kršková

Michael Petřík

Vojtěch Šipr

Přemysl Svoboda

Vojtěch Petr

Ema Procházková

Danny Roman Brzobohatý

SVÁTOST MANŽELSTVÍ (svatba)

Rudolf a Kateřina Vybíralovi

Martin a Ludmila Slukovi

POHŘBY

Kateřinu Petrušová

Jitka Gajdošová

Boženu Mócová

Viléme Schlesinger

Leopolda Řičný

Josef Veselý

Božena Sychrová

JE TO TAKOVÉ, JAKÉ TO JE – Erich Fried

Je to nesmysl
řekl rozum
Je to takové, jaké to je
řekla láska

Je to neštěstí
řekla vypočítavost
Je to jen bolest
řekl strach
Je to beznadějně
řekla soudnost
Je to takové, jaké to je
řekla láska

Je to směšné
řekla pýcha
Je to lehkomyšlné
řekla opatrnost
Je to nemožné
řekla zkušenost
Je to takové, jaké to je
řekla láska

Tato báseň „Je to takové, jaké to je“ tvoří závěr básnické sbírky „Pád do slova“ rakouského spisovatele Ericha Frieda (1921 – 1988), který žil jako židovský emigrant od roku 1938 v Londýně.

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (v pondělí večer mše svatá není)
Sobota: 18:30 (s nedělní platností)
14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost ke svátosti smíření je půl hodiny před každou mší svatou. Před prvním pátkem se zpovídá také ve čtvrtek 17:30 – 19:00 a na první pátek ráno 8:00 – 10:00 a večer 17:30 – 20:00 nebo kdykoliv na požádání na faře.

ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost k soukromé adoraci je vždy na první pátek ráno od 8 do 10 hodin a po večerní mši sv. do 20 hodin.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho přijít nechat zapsat do sakristie po každé mši svaté.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Úklid kostela je plánovaný na pátky 21. 2., 20. 3. a 17. 4. Vždy od 19:15 po večerní mši svaté. Budeme vděční za další posily. Bližší informace u paní Hany Holubové, tel. 732 881 461.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 543 249 933, případně 739 521 857.

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00–12:00 a v pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 543 249 933 nebo 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 26. března 2020. Příspěvky posílejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.